

Чл. 184. Ако вѣщественнитѣ доказателства не могатъ да се отдѣлятъ отъ мѣстото, гдѣто сж намѣрени, напр. кръвъ върху стѣнитѣ на зданието, върху дърветата и други такива, а пъкъ е необходимо да се запазятъ за да ги оглѣдатъ вѣщи люди, съдебния слѣдователъ е длъженъ да приеме надлѣжнитѣ мѣрки за да се оградятъ диритѣ на прѣстѣплението отъ всякъво измѣнение или истрѣбывание и, ако е възможно, да тури печати на мѣстото или на прѣдмѣтътъ, върху който сж останали дири отъ прѣстѣплението, и да прѣдаде запечатаното подъ надзорътъ на полицията или на благонадѣжни съседни жители или пъкъ да тури стража.

Чл. 185. Прѣдмѣти, които подлѣжътъ на химическо или микроскопическо изслѣдване, взиматъ се само въ толкова количество, колкото е нужно за изслѣдванието и се загхватъ и турятъ отъ лѣкаря или фармацевта така, щото да не могатъ да се изгубятъ изъ пхтя, да се примѣсятъ съ други вѣщества или да образуватъ химически съединения съ есждовѣтъ.

Чл. 186. Прѣдмѣти, които сж били откраднати или отнети силомъ, отъ какъ се намѣрятъ и оцѣнятъ, вржщатъ се, срѣщу подписъ, на ония, отъ които сж били откраднати или отнети, ако не е твърдѣ потрѣбно да се приложатъ къмъ дѣлото за доказателство.

Чл. 187. На лицата, отъ които сж взети прѣдмѣти като вѣщественни доказателства, съдебниятъ слѣдователъ е длъженъ, ако тѣ поискатъ, да даде расписка.